

FIGYELO

Mezey Katalin

Láncszemek

1.

A kilencmillióból legalább kilencszázezer
tenger nélkül is dülöngél és hány,
kidobják a taccsot, mondja a szurkolóközönség,
mert kitűnő közönség, vereség esetén is
kitartóan éljenez, nem gyötri kétség,
hogy az övé a legjobb csapat,
más körülmények közt meg is mutatná,
más körülmények és más ellenfelek között,
mert az ellenfél se mindegy annak,
aki győzni akar, vagy legalább talpon maradni.

2.

Az öreg vendéglő szarvasa felszökik,
vadászputyák kapnak a lába után,
sokféle vaddisznó jár a régi Tabán
fái alatt, csörtetésükre felugranak,
kifutnak az útra a megriadt nyulak.
A Szent Katalin-templom világítótorony,
harangjai szentmisére kondítanak,
de vajon szavukra vet-e még
keresztet valaki? Az Úrangyalát
a messziről jött tanító úr se mondta,
bár Virág Benedek szomszédja lett,
de nem volt szerzetes, csupán
szerzett tengernyi verset, nemrég
mondták is szívesen mindkét
vagy három hazában a gyerekek.

3.

Belőlük is egyre kevesebb figyeli,
ahogy okostelefonon pötyögnek szülei.
Ők is így tesznek majd, csak nőjenek meg,
nekik is lesz tabletjük és mobiljuk
és barátnőjük, akivel órákig beszélnek.
Őket sem érdekli majd a gyereknyafogás,
száradjon rá a pelenkanadrág arra, aki
még lájkokat sem tud anyunak küldeni.

Eső, 2025/1.